

සමස්තාලෝකයෙන්

කෘෂි බෝගවලින් වැඩි නිෂ්පාදනයක් ලබා ගැනීම සඳහා සාමාන්‍ය ක්‍රම දෙකක් උපයෝගී කර ගත හැක. දැනට වගා කරනු ලබන ඉඩම් ඒකකයෙන් ලැබෙන නිෂ්පාදනය වැඩිදියුණු කිරීම ඉන් එකකි. අනෙක වගා කරනු ලබන ඉඩම් ප්‍රමාණය වැඩිකිරීමයි. පළමුවෙන් සඳහන් කළ ක්‍රමය වඩාත් ඉක්මණින් වෙන්ම පහසුවෙන් ප්‍රතිඵල ලබාගත හැකි ක්‍රමයකි. දෙවනුව සඳහන් කළ ක්‍රමය දීර්ඝ කාලයක් ගතවන, වැඩි ශ්‍රමයක් සහ ධනයක් වැය කිරීමට සිදුවන එකකි. මේ නිසා බෝග නිෂ්පාදනයෙන් හෝ ඉඩම් ඒකකයකින් වැඩිම ප්‍රයෝජනයක් ඉක්මණින් ලබාගැනීමට පළමු ක්‍රමය උපයෝගී කරගනු ලැබේ.

බෝග විවිධාංගකරණය, මිශ්‍ර ගොවිතැන, ඒකාබද්ධ ගොවිතැන, වැනි වගා රටාවන් කෙරෙහි දැන් රජයේ සැලකිල්ල යොමුවී ඇත. එමෙන්ම, ගොවීන්ගේ සහ මධ්‍යම පරිමාණයේ සහ විශාල පරිමාණයේ වැවිලි කරුවන්ගේ සහ වෙනත් කෘෂි ව්‍යාපාරිකයින්ගේ අවධානය ද ඒ කෙරෙහි යොමු කරවා ඇත. මීට අමතරව ඉඩම් පරිශීලනය වර්ෂා ජලය සහ වාරි ජලය උපරිම පරිදි ලබාගැනීම සඳහා වගා ක්‍රම සහ වගා රටා පිළිබඳ වැඩිදුරටත් පර්යේෂණ කටයුතු කරගෙන යනු ලැබේ. මේවායින් සාර්ථක ප්‍රතිඵල දැනටමත් ලැබී තිබීම ධෛර්යමත් වන කරුණකි.

මෙහිදී මිශ්‍ර ගොවිතැන හෝ ඒකාබද්ධ ගොවිතැන පිළිබඳව කරුණු විකක්, සොයා බැලීම වටී. ඇත්ත වශයෙන් බෝග වගාවක්, සත්ව පාලනයක්, ගොවිතැනේම එන අංග දෙකකි. නමුත් බොහෝවිට අප සිතන්නට පුරුදුව සිටින්නේ බෝග වගාවක් සත්ව පාලනයක් එකිනෙකට සම්බන්ධ නොවන ව්‍යාපාර දෙකක් හැටියටයි. මේ නිසා මේ ව්‍යාපාර දෙකම ඒකාබද්ධ කිරීමෙන් ලබාගන්නා පුලුවන් වැදගත් ප්‍රතිඵල ගැන බොහෝ අය නොසිතති. මේ නිසා බෝග වගාව සත්ව පාලනය හා මිරිදිය මසුන් ඇතිකිරීම ඒකාබද්ධ කරගත් මිශ්‍ර ගොවිතැනක වැදගත්කම පිළිබඳව කරුණු පෙන්වීමට කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුව ඉදිරිපත් වී සිටී.

බෝග සහ සත්ව නිෂ්පාදනය ඒකාබද්ධ කිරීමෙන් අපි බලාපොරොත්තු වන්නේ යම් තරමක ස්වාභාවික සමතුලිතතාවයක් ඇතිකිරීමයි. එසේනම් අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන් මේ ව්‍යාපාර එකිනෙකට ආධාර වෙයි. ඒවගේම නිෂ්පාදනය සඳහා දරන්න වන වියදමද හුඟක් දුරට අඩුවන අතර, යම්භර බාධකද බොහෝදුරට මඟ හැරෙනවා. උදාහරණයක් හැටියට වී වගාව ගනිමු. වී වගාව ආරම්භ කරල අස්වැන්න නෙලාගන්නා තෙක් ගොවි මහතෙක් ඒ බෝගය සඳහා සැහෙන ශ්‍රමයක් වැය කරනවා. නමුත් එතරම් ශ්‍රමයක් වැයකරල නිපදවන බෝගයෙන් අන්තිමට නෙලා ගන්නේ ධාන්‍ය ටික පමණයි. ධාන්‍ය හැර බෝගයේ ඉතිරි කොටස් වලින් යම්කිසි ප්‍රයෝජනයක් නොගන්නවා නම් එයත් ලොකු පාඩුවක් හැටියට සලකන්න පුලුවන්. නමුත්, බෝග වගාවක්, සත්ව පාලනයක් ඒකාබද්ධ කර ගන්නවා නම් මේ වගේ පාඩු බොහෝදුරට මඟහරවා ගෙන ශ්‍රමයෙන් උපරිම ප්‍රතිඵල ලබාගත හැකිවනවා.

පිදුරු, වී වගාවේදී ලැබෙන ප්‍රධාන අතුරුඵලය වශයෙන් හඳුන්වන්න පුලුවන්. වී ගොවි-
තැන්වලදී කුඹුරට යොදන පොහොර වල සාරයෙන් සැහෙන ප්‍රමාණයක් පිදුරු වල අඩංගුවන
බව බොහෝදෙනා සිතන්නේ නැහැ. විශේෂයෙන් පොටෑෂියම් සහ නයිට්‍රජන් යන වැදගත්
පෝෂ්‍ය ද්‍රව්‍ය සැහෙන ප්‍රමාණයක් පිදුරුවල අඩංගු වෙනවා. ලංකාවේ සෑම කුඹුරකින්ම
ලැබෙන පිදුරුවල අඩංගු නයිට්‍රජන් සහ පොටෑෂියම් වල වටිනාකම පොහොර වශයෙන් ගණන්
ගන්නවා නම්, රුපියල් දෙකෝටි පන්ස් ලක්ෂයක් වටිනා යූරියා පොහොරක්, රුපියල් පන්-
කෝටියක් පමණ වටිනා මිස්ට්‍රියේට් ඔෆ් පොටෑෂ් පොහොර පිදුරුවල අඩංගු වන බව සඳහන්
කළහැක. මේ නිසා පිදුරු නැවත වී වගාවට යොදන්නවා නම් එයින් ලැබෙන වටිනාකම
කොපමණදැයි පැහැදිලිවෙනවා.

නමුත් එය උපරිම ලෙස ප්‍රයෝජනයට ගැනීම යිටා කරන කරුණු කියෙනවා. පිදුරු පසට
යෙදවීම සාමාන්‍යයෙන් දිරාගැමට සැහෙන කාලයක් ගත වෙනවා. මේ නිසා පිදුරු පසට
යොදල කෙටි කාලයකින් බිම් සකස් කිරීමට ඉඩ ලැබෙන්නේ නැහැ. අවුරුද්දකට කන්න
දෙකක් වගාකරන කුඹුරුවලට පිදුරු යෙදීම අපහසු වන්නේ මේ කරුණ නිසයි. එක කන්නයක්
පමණක් වගා කරනවා නම් පිදුරු කුඹුරට යෙදීම පහසුවෙන් කරන්න පුලුවන්. මෙහිදී පිදුරු,
කුඹුර සෑම තැනම විසුරුවා හැරල ඒවා පසට දිරා ගැමට ඉඩ හැරීම අවශ්‍යයි. පිදුරු පුලුස්සා
පසට යෙදීම බොහෝවිට කරන නමුත් පිදුරු පිළිස්සුවාම ඒවායේ අඩංගු පොටෑෂියම් 20%
පමණ සහ නයිට්‍රජන් 90% පමණ විනාශවෙලා යනවා. නමුත් කන්න දෙකම ගොවිතැන්
කරන අවස්ථාවලදී පිදුරු පුලුස්සා කුඹුරට දැමීම හැර වෙන දෙයක් කරන්න බැහැ. වෙනත්
බෝගවලටද පැල අතර වසුනක් වශයෙන් හෝ කාබනික පොහොරක් ලෙස පිදුරු පාවිච්චි
කළ හැක.

පිදුරු කාබනික පොහොරක් වශයෙන් පමණක් නොව සත්ව ආහාරයක් වශයෙනුත් වැදගත්
වන බව අපි දනිමු. බර අදින ගවයින්ටත් මී ගවයින්ටත් පිදුරු ආහාරයක් වශයෙන් දෙන්න
පුලුවන්. බෝග වගාවත්, යන්ව පාලනයක් ඒකාබද්ධ කර ගැනීමෙන් මේ වගේ ප්‍රයෝජන
රාශියක් ලබාගන්න පුලුවන්. අපේ රටේ පැරණි ගොවිතැන් ක්‍රම ගැන සොයා බැලුවොත්
මිශ්‍ර ගොවිතැන අලුත් දෙයක් නොවන බව පැහැදිලිය. අඩු වශයෙන් බර ඇදීම සඳහා
හරක් බානක් ගොවියෙකු සතුව තිබුණි. පහේ සාරවත් භාවය රැකගැනීමට ගොම යහ වෙනත්
එවැනි කාබනික පොහොර ආකාරවශය බව ඔවුන් විශ්වාස කළා. නමුත් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් රසාය-
නික පොහොර භාවිතයත්, අලුත් කෘෂි රසායනික වර්ග ඇතිවීමත් නිසා මිශ්‍ර ගොවිතැන
පිළිබඳ මූලධර්ම ක්‍රමයෙන් අමතක වෙලා තිබෙන බව සඳහන් කරන්න පුලුවන්.

බෝග වගාවේදී නයිට්‍රජන්, පොස්පරස් සහ පොටෑෂියම් කියන මූල ද්‍රව්‍ය තුන පැලෑටිවල
පෝෂණයට ඉතා වැදගත් බව කවුරුත් දන්නා කරුණකි. බෝග වලට රසායනික පොහොර
යෙදීමෙන් කරනු ලබන්නේ මේ පෝෂ්‍ය ද්‍රව්‍ය පසට එක් කිරීමයි. සතුන් ගන්නා ආහාරවල
අඩංගු මේ පෝෂ්‍ය ද්‍රව්‍ය ප්‍රමාණය සහ ඔවුන්ගේ මළ සහ මුත්‍රාවල අඩංගු මේ පෝෂ්‍ය
ප්‍රමාණයන් සසඳා බලන කොට ඔවුන් ගන්නා ආහාර වල අඩංගු නයිට්‍රජන් වලින් 80%ක්
පමණක්, පොස්පරස් 80% ක් පමණක්, පොටෑෂියම් වලින් 90%ක් පමණක් නැවත මළ සහ
මුත්‍රා වශයෙන් පිටවන බව පෙනී ඇත. මේ කරුණ නිසා පහේ සාරවත් භාවය රැක ගැනීමට,
පස මතුපිට බෝග පමණක් තිබීම වෙනුවට සතුන් ද යිටිම වැදගත් වෙනවා. බෝගයකින්
අස්වැන්න නෙලාගන්නවයි කියන්නේ, නයිට්‍රජන්, පොස්පරස් සහ පොටෑෂියම් සැලකිය යුතු
ප්‍රමාණයක් පසින් ඉවත් කිරීමයි නමුත් ගොවිපලක යිටින සතුන්ගෙන් ලබා ගන්නා කිරි, මස්
සහ බිත්තර වලින් මේ පෝෂ්‍ය ද්‍රව්‍ය එතරම් ප්‍රමාණයක් ගොවිපලෙන් ඉවත් වන්නේ නැහැ.
ඒ වෙනුවට සතුන්ගෙන් කෙරෙන්නේ මේ පෝෂ්‍ය ද්‍රව්‍ය සැහෙන ප්‍රමාණයක් කාබනික
ද්‍රව්‍යයන් ලෙස නැවත පසට එකතුවීමයි.

නයිට්‍රජන් පොස්පරස් සහ පොටෑෂියම් කියන මූල ද්‍රව්‍ය ගැන සලකන කොට එළදෙනාකුගෙන්
ලැබෙන කිරිවලට වඩා උගේ ගොම සහ මුත්‍රා වැදගත් වනු ඇත. මේ නිසා බෝග නිෂ්පාදන
යේදී සත්ව පාලනය ඊට ඒකාබද්ධ කර ගැනීම ඉතා ප්‍රයෝජනවත් බව පැහැදිලි වෙනවා. ගොවි
පලක ඇති කරන සතුන් විසින් පහරන ද්‍රව්‍ය ගොවිපල් පොහොර වශයෙන් හඳුන්වන නිසා

ඒවා බෝග නිෂ්පාදනයට උපයෝගී කර ගැනීම වැදගත්. සත්ව පාලනය හා බෝග වගාව ඒකාබද්ධ කරගත් ගොවිතැන් ක්‍රමයක සාර්ථකත්වය රඳා පවතින්නේ මේ විදියට අතුරුඵල ප්‍රයෝජනයට ගන්නා ආකාරය අනුවයි.

සතුන්ගෙන් ලබාගන්නා පොහොර බෝගයන්ට පමණක් නොව නැවත සතුන්ටත් ආහාර වශයෙන් ලබාදිය හැක. සත්ව පාලනය හා බෝග වගාව ඒකාබද්ධ කිරීමේදී සතුන් බෝග නිෂ්පාදනයට ඉවහල් වනවා පමණක් නොව බෝගද සත්ව නිෂ්පාදනයට ඉවහල් වේ.

ඒකාබද්ධ ගොවිතැන්, මිශ්‍ර ගොවිතැන්, සහ වෙනත් ගොවිතැන් ක්‍රම අනුගමනය කිරීමෙන් ඉඩමෙන් උපරිම නිෂ්පාදනය ලබාගැනීම අප කාගේත් යුතුකමවේ. වගාකළ හැකි නමුත් දනට වගා නොකර ඇති සියලුම ඉඩම් වගාකිරීමටත් ආර්ථික වශයෙන් පලදාවර්ධනයක් නොමැති වගාවන් සහ ඉඩම් වල කෘෂිකර්ම විවිධාංගකරණය සහ බෝග විවිධාංගකරණය මගින් වඩාත් ඵලදායී ඉඩම් සහ වගාවන් ඇතිකර ගැනීමට රජය බලාපොරොත්තු වේ. තවද සත්ව පාලනය සහ වෙනත් විශේෂ කෘෂිකාර්මික ව්‍යාපාර අරඹා ඇති හෙයින් සහ ඒවා ශ්‍රී ලංකාවේ ව්‍යාපාර බැවින් රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය වැනි අප මුහුණ පා ඇති ගැටලු රාශියක් නිරාකරණය කිරීමට මහ පැදෙහු ඇත.

කීඩුවෝ බෝවෙන්නේ ඇයි?

දුඹුරු ගොයම් පැල කීඩුවා වෙතරම් සිප්පයෙන් බෝවෙන්නේ ඇයිදැයි කිසිවෙකු නිත්‍ය වශයෙන් නොදනී. නමුත් ඒ ගැන මත බොහොමයක් සුක්ෂම ලෙස වී වගාවට සම්බන්ධ කර ඇත. නව දියුණු වී වර්ග සිටුවන්නේ ලැබිය යුතුය. ඒවා වැඩියෙන් පදුරු දමයි, මේ නිසා ගොයම් පදුරු පාමුල කීඩුවන් බෝවීමට වඩා හොඳ වාතාවරණයක් ලැබේ. පොහොර යෙදීම සහ වාරිජලය සැපයීම නිසා වීසිරි ගිය සහ මොදු කොලදවක් ඇතිවේ. කීඩුවෝ බෝවීමට මෙය ඉතාමත් සුදුසු පරිසරවේ. වාරිමාර්ග ජල පහසුකම පුළුල් වනවාත් සමගම ගොවීන් වර්ෂය මුළුල්ලේ වී වගා කරති, මේ නිසා කෘමියාගේ ජීවිත චක්‍රය බිඳ දැමීමට ඉඩක් නොලැබේ. හානිකරන කෘමීන් මර්දනය සඳහා පාර්චිවී කරනු ලබන කෘමිනාශක මගින් ඒ කෘමීන්ගේ ස්වාභාවික හතුරන්ද මර්දනය කෙරේ. ස්වාභාවික කෘමි හතුරන් මගින් කලක් දුඹුරුකීඩුවා මැඩපවත්වා තිබුණි.